

משה בן שאול : איש מקושש עצים

הוא עוד מקושש עצים בקרבת היצר
רחוק מן האש רחוק מן המים
בחמורים וצבאים עוברים על פניו בקרבת היצר
סנאים בטלים מן העולם בנקיפת צנף.

ציניו שקועות בחרצבת פניו הארקה.

שמעתי פצמונים פורחים ברדת השתיקה.
אין זאת כי רגליו הדקות דשדשו בתל צפר צונם.
פצמונים פורחים בצרב מר. השצר
מוכן לקבלו גונם.

אין מקום בשבילו במקום אחר.